

בשלוש ישיבה עם מרכז פועלי הרכבת. בררנו את הצעה החוק
בדבר תנאי העבודה של פועלי הרכבת אשר חוגש למסל'ה. יעצתי לקצץ
בפרטים ולעסוד בעיקר על עניינים יסודיים.

בחמש ישיבה את מרכז העבודה ופועלי עתליה. הפועלים
התאוננו על נגישות הנהלת העבודה, הנעזרת באינטריגות של יצחק
לנדברג, ושאר המסגיתים היהודים על הפועלים הערבים. מנהלי
העבודה, סוספסין וסטרודר, נרגזים על הצלחת הקבלנות ועל אי-
קמידת הפועלים היהודים תחת שלטונם. הפועלים שואלים אם אין צורך
לדרוש חוזה ואפילו באיום שביחת. חברי מרכז העבודה מתנגדים לכך
(דוד הכתן, מרגולין ורן). עם רבוי הפועלים היהודים והגדלת
חוצרתם יגדל כוחם וההנהלה תוכרח להתחשב אחרם. תנאי השכר לע"ע
טובים מאוד. משתכרים 40 גרוש ליום.

בערב פתחו את האספיימאטרון בנשף אגרופים.

א' ניסן
30 מרס
יום א'

בקרתי את בית-הספר למלאכה בחכניון. לומדים נערים.
תקורם שלוש שנים. התקציב השנתי 1.000 לא"י. לפי דברי קרופניק
זהו בית-הספר הכי טוב בארץ. משתמשים במיטודים של פסיכומכניקה.

כל אחניכים הם חברי תנועת העובד. לומדים מסגרות, פתחות וחריטות.
תגורית אינה פעילה.

קרוסניק מציע שתמשיכים לשלוח תנה את הסכונות והכלים
שנחלקלו וביח"ס יתקן אותם תנם. הבטחתי לשלוח חוזר בענין זה
למשקים. קרוסניק מציע שיכנס ב"כ התסחדרות לועד המנהל. הוא
מציע את קפלן. בין 150 תלמידי התכניון - 120 הם חברי התסחדרות.
המחזור הראשון 17 איש - תסחדרו כולם בעבודה: בעבודת מסלה,
במשרדים פרטיים, במצרים ובעירק.

סידרתי את ענין ציגלר. טוטר מיד לאחר השביחה סביח"ח
של פחטר ומאז רוב הזמן מחוסר עבודה. לרגל זה נודעו עצביו
עוד יותר ועומד על סף של שגעון או טרוף עצמו לדעת. סחוך רעב
נחלקלו חניכיו ושניו נושרות. התראיתי בענין זה עם הדר גליקר.
לדעתו הוא עדיין סוכשר לעבודה פיזית, ומחלתו היא בעיקר פסיחית.
אם ירפא את שניו יוכשר לעבודה. נחתי לו שחי לירות ומסרתי לברל
רפסור שיתן לו במשך שבועים עוד 4 לירות וירפא בינחים את שניו,
ובעוד שבועים יסודר בעבודה בתל-אביב.

אח"צ נסעתי לחדרת לחגיגת יסוד אולם תפועלים.

בשמונת בערב שבתי לח"א.

1948